

af de første betalingsfrister havde været til lovteknisk gennemgang hos Justitsministeriet, hvor lovforslaget var blevet vurderet i sin helhed. Justitsministeriet havde ikke bemærkninger til den valgte fremgangsmåde for ikrafttrædelsen. Der til kom, at regeringen inden annonceringen af beslutningen om at udskyde virksomhedernes betalingsfrister havde sikret sig, at der ville være parlamentarisk flertal for lovforslaget. Derfor meldte regeringen beslutningen ud og bad SKAT om at administrere i overensstemmelse med regeringens beslutning baseret på, at lovforslaget ville blive vedtaget hurtigt.

Skatteministeren har i sit supplerende svar af 24. marts 2009 på spørgsmål nr. 6 af 27. februar 2009 og spørgsmål nr. 23 af 4. marts 2009 bl.a. anført, at Skatteministeriet efterfølgende er blevet opmærksom på, at der, for så vidt angår Justitsministeriets lovtekniske gennemgang, har foreligget en beklagelig misforståelse, idet Justitsministeriet efter besvarelsen af spørgsmål nr. 23 har oplyst over for Skatteministeriet, at Justitsministeriet fremkom med bemærkninger i forbindelse med den lovtekniske gennemgang vedrørende spørgsmålet om håndhævelse af de regler, som blev foreslået ved L 154.

Misforståelsen skal ifølge Skatteministeriet ses i sammenhæng med, at Justitsministeriets bemærkninger blev fremsat i en telefonsamtale, og at udarbejdelsen af lovforslaget foregik under et meget betydeligt tidspres. På den baggrund har Skatteministeriet meget beklaget formuleringen af det oprindelige svar på spørgsmål nr. 23. Samtidig understreger Skatteministeriet, at det fortsat ved Skatteministeriets afgivelse af svaret af 4. marts 2009 var Skatteministeriets opfattelse, at Justitsministeriet ikke var fremkommet med bemærkninger af den omhandlede karakter.

Skatteministeriet anfører, at det på baggrund af det særdeles uheldige forløb selvsagt også er meget beklageligt, at der ikke blev foretaget en høring af Justitsministeriet med henblik på at få en særskilt udtalelse om ikrafttrædelsen og håndhævelsen af lovforslaget, sådan som der lægges op til i spørgsmålet.

Skatteudvalget afholdt et samråd med skatteministeren den 1. april 2009, hvor udvalget bl.a. bad ministeren om at gøre rede for, hvordan det kan gå til, at oplysning om Justitsministeriets telefoniske bemærkninger til lovforslaget ikke indgik i og fik betydning for indholdet af ministerens svar til Folketinget. Af ministerens tale-

punkter til brug for besvarelsen, som efterfølgende blev omdelt i Skatteudvalget, fremgår det bl.a.:

»Jeg kan kun meget beklage, at der ved behandlingen af lovforslaget har været fejl og misforståelser, som har gjort, at vi har måttet indse, at mine svar over for Tinget ikke har været fyldestgørende.

Selve beslutningen om midlertidigt at udskyde virksomhedernes betalingsfrister for indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms blev meddelt fredag den 20. februar 2009 efter, at regeringen løbende havde haft drøftelser med erhvervslivet. Beslutningen blev taget på baggrund af den alvorlige økonomiske situation for virksomhederne og samfundsøkonomien. Det var en del af denne beslutning, at betalingsfristerne skulle udskydes straks uanset, at lovgrundlaget på dette tidspunkt ikke var på plads. Den væsentligste hensigt med ændringen ville blive forspildt, hvis loven først fik effekt fra vedtagelsen, som lå efter indbetalingstidspunkterne. Det var således et helt bevidst valg, at lade virksomhederne udskyde betalingerne, inden loven var vedtaget.

Jeg var selvfølgelig orienteret om, at det vi var i gang med, var helt ekstraordinært. At håndhæve en lov før den er vedtaget blev naturligvis anset for at være helt ekstraordinært – og vi har således heller ikke lagt skjul på, at det var det, der var hensigten og faktisk skete. Det regeringen lagde vægt på i forbindelse med beslutningen var, at vi havde sikret os, at vi havde parlamentarisk flertal bag beslutningen, at lovforslaget var klart begunstigende og helt frivilligt for virksomhederne at bruge. Jeg skal selvfølgelig stærkt beklage, at vores juridiske udgangspunkt vedr. mulighederne for at håndhæve ordningen så tidligt, som tilfældet var, ikke var rigtigt.

Da jeg henholdsvis den 2. marts og den 4. marts afgav min besvarelse af spørgsmål 6 og spørgsmål 23 havde lovforslaget været til lovteknisk gennemgang hos Justitsministeriets embedsmænd. Efter den lovtekniske gennemgang var mine embedsmænd af den opfattelse, at de ikke havde modtaget advarsler fra Justitsministeriet om, at lovforslaget stred imod grundloven. Derfor afgav jeg mit første svar på spørgsmål 6 og spørgsmål 23 i god tro om, at Justitsministeriet ikke havde haft bemærkninger til lovforslagets ikrafttrædelse og håndhævelse.